

Hoe wij het belang van het gemeenschappelijke goed van onze wereld voor nationale belangen moeten stellen.

- De grote verantwoordelijkheid van de internationale en lokale politiek.

Tijdens de talrijke topconferenties van de afgelopen 20 jaar over het klimaat is men er niet in geslaagd tot een voor alle landen bindende overeenkomst te komen waarin de “gemeenschappelijke en onderscheiden verantwoordelijkheden” omschreven worden.

Paus Franciscus ziet de reden hiervan in een gebrek aan ethiek in de internationale verhoudingen, in de strijd voor nationale belangen ten koste van het gemeenschappelijk goed van onze wereld, in het gebrek aan daadkracht van onze internationale instellingen en in de dominantie van de financiële markten over de politiek. Zal de klimaattop in Parijs de uitdaging aangaan en zijn verantwoordelijkheid voor toekomstige generaties waarmaken?.

- Ongelijkheid treft niet alleen individuen maar hele landen en verplicht ons na te denken over **een ethiek van de internationale verhoudingen**. Er is werkelijk sprake van een “**ecologische schuld**”, in het bijzonder tussen Noord en Zuid, die verband houdt met het niet met elkaar in evenwicht zijn van handelsrelaties met gevolgen voor het milieu, evenals met het onevenredig gebruik van natuurlijke hulpbronnen door bepaalde landen gedurende lange tijdsperiodes. (LS51)

Er is behoefte aan enerzijds gemeenschappelijke, anderzijds onderscheiden verantwoordelijkheden....(omdat) de landen, die door een enorme hoeveelheid broeikasgassen uit te stoten hebben kunnen profiteren van een ver doorgevoerde industrialisatie, een grotere verantwoordelijkheid hebben in het bijdragen aan de oplossing van de problemen. (LS 170)

- De onderwerping van de politiek aan de technologie en de financiële wereld blijkt duidelijk uit het mislukken van de mondiale topconferenties over het milieu. Er zijn teveel deelbelangen en de economische belangen winnen het uiteindelijk makkelijk van het algemeen belang.... (LS 54) Bij internationale onderhandelingen kan geen betekenisvolle vooruitgang worden geboekt door de opstelling van landen, die hun **nationale belangen boven het mondiale belang van het gemeenschappelijk goed stellen**. (LS 169)

- Omdat de economische en financiële wereld een transnationaal karakter hebben dat ernaar neigt de politiek te overheersen....., is het van het grootste belang om **sterkere en efficiëntere internationale instellingen** te ontwikkelen met ambtenaren die onpartijdig worden aangesteld bij overeenstemming tussen nationale regeringen en die gemachtigd worden om sancties op te leggen. (LS 175)

- Het besef van het gemeenschappelijk goed strekt zich ook uit naar toekomstige generaties. De wereldwijde economische crises hebben pijnlijk de schadelijke effecten laten zien die het gevolg zijn van het veronachtzamen van onze gemeenschappelijke bestemming, degenen die na ons komen inclusief. We kunnen niet langer spreken over duurzame ontwikkeling zonder **solidariteit tussen de generaties**. (LS 159)

Wat voor soort wereld willen wij nalaten aan degenen die na ons komen, aan de kinderen die nu opgroeien? (LS 160)

- Hoewel men zich het postindustriële tijdperk wellicht zal herinneren als een van de meest onverantwoordelijke in de geschiedenis, is er niettemin reden om te hopen dat men zich de mensheid aan het begin van de 21e eeuw herinnert vanwege het feit dat men **zijn zware verantwoordelijkheid met kracht op zich heeft genomen**. (LS 165)

Nooit heeft de mensheid zoveel in zijn macht gehad en toch garandeert niets dat hij deze ook goed zal gebruiken. (LS 104)

We denken en handelen alsof de mensheid slechts eenmalig geboren is, alsof we geen getuigen waren van het verleden en actoren van de toekomst.

Chengerai Hove